

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Buletí informatiu del poble
de S'Arenal, del terme de
Llucmajor, el de Marratxí i
la part rural del terme de
Ciutat de Mallorca.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprinta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telefon 265005 S'Arenal.

BULLETI INFORMATIU N.º 39

15 DE NOVEMBRE DE 1983

PREU 50 PTES.

Asseguts damunt les tombes dels seus passats, els habitants de la nostra comarca oïren devotament la Santa Missa.

Una gernació omplia el cementeri durant la celebració.

FESTA DE TOTS SANTS

Tots Sants és notícia a la nostra comarca per molts motius. Ho és per ser el final de la temporada turística. Molts pocs hotels queden oberts al nucli antic de S'Arenal i al de Ca'n Pastilla on també tancan les discoteques, restaurants i botigues que serveixen els turistes. A les Meravelles i Sometines, degut a la urbanització ben feta i a la categoria dels seus establiments, si que queda tot obert i amb bona ocupació aquests mesos de temporada baixa.

La Festa de Tots Sants no se celebra a S'Arenal ni a Son Ferriol perquè a aquests pobles no hi ha cementeri. A Sant Jordi, que és on hi ha el Cementiri de la Comarca

si que hi ha festa grossa. Devers el migdia, el batle de Ciutat Ramón Aguiló acompanyat del Tinent de batle Ginés Quinyonero va visitar el Cementiri de Sant Jordi, recentment ampliat, i que estava plé de corones i rams de flors. Un cementeri molt ben cuidat on criada l'atenció els molts retrats dels difunts enterrats a les tombes.

A l'horabaixa hi va haver missa solemne oficiada pel rector del poble ajudat pels rector de S'Aranjassa i un capellà fill de Sant Jordi. Una gernació arribada de S'Arenal, Es Pilarí, S'Aranjassa, Sant Jordi, Sa Casa Blanca i Son Ferriol omplia el cementeri. Sentida homilia

del celebrant, cançons del coro parroquial que ho fa molt be... un dia de festa i de meditació, pero festa al cap i a la fi, perquè és una festa trobar-se amb amics i coneguts que potser feia temps que no veïem. Unes paraules de condol y conhort, als familiars dels morts més recents i especialment als pares dels nins i jovenets que són molts, són massa, enterrats al cementeri de Sant Jordi.

Una festa entranyable, ja tradicional, perquè de sempre, és a dir des de la seva creació, l'any que ve farà 100 anys, s'ha celebrat d'aquesta manera a Sant Jordi.

El coro parroquial de Sant Jordi, canta molt bé.

El rector de Sant Jordi que és Arcipreste de la comarca va dirigir la celebració religiosa.

REPORTATGES FOTOGRÀFICS

FESTES, BATETJOS, PRIMERES COMUNIONS, NOCES...

ES UN SERVICI MÉS DE

S'Arenal
de Mallorca

TOMBATS A LA MOLSA

TELEVISIÓ PRIVADA

No deixa de ser paradoxal que en un sistema que s'autoanomena «democràtic» i precisament en l'etapa del «Cambio» les televisions privades encara estiguin bandejades.

Em pensava que les llibertats del sistema democràtic arribarien fins al punt de permetre la pluralitat d'idees als mitjans de comunicació audiovisuals, cosa que no hem conegut mai, però sembla que em vaig equivocar. Existint com existeixen un bon grapat de diaris, de revistes i d'emissores de ràdio és una mica difícil poder justificar per quin motiu les televisions privades no poden emetre. Passa que un monopoli sempre és un monopoli i... clar, és mal de fer deixar entrar la competència quan es pot seguir monopolitzant la informació.

Per ara ens haurem de seguir conformant amb la mediocre programació que ens ofereix la televisió oficial, l'única, la millor, la més garrida, a canvi de suportar els anuncis.

La mediocritat i la manipulació informativa han estat, probablement, els dos defectes més grans que ha tengut la televisió que es fa a Madrid. El poder polític de torn sempre ha emprat la televisió pública com a vehicle de propaganda i d'autobombo.

Sense una televisió privada és impossible que el pluralisme sigui una realitat en la televisió, de la mateixa manera que sense una televisió privada és impossible poder contrastar programacions, la competència comercial o perdre de vista segons quins personatges i programes.

I ja que hem de seguir amb la televisió oficial, almenys per ara, el mínim que es podria demanar als cervells programadors de l'entitat que pagam tots dues vegades (amb impostos i mirant els anuncis), seria que deixassin d'oferir-nos reposicions de reposicions, programes caducats, idees estantisses, refregits de carabasses per botes i films d'importació nord-americana d'infima categoria. És molt demanar tot això?

En tot cas, si això suposa massa per als que controlen la televisió pública, l'opció més còmoda seria que ens donassin a nosaltres un TERCER CANAL, amb el qual podríem fer a les Illes les nostres pròpies programacions. Clar que, ara que ho pens millor, segons en mans de qui caigués aquest tercer canal valdria més seguir mirant la televisió madrilenya o, en tot cas, la dels «moros».

Ramon Turmeda

ES CANVIARA L'EMISSORA I S'EMETRA EN ESTEREO

PROJECTE PERQUE RADIO 4 PUGUI ARRIBAR A TOTS ELS PAÏSOS CATALANS

Ràdio Nacional d'Espanya està estudiant en aquests moments un important projecte per tal de potenciar després de l'estiu la seva emissora en català Ràdio 4.

D'altra banda, es parla de la possibilitat que més endavant Ràdio 5 passi a formar part de Ràdio Cadena.

Els nous dirigents de Ràdio Nacional tant a Madrid com a Barcelona tenen en aquests moments

sobre la taula un important projecte de potenciació de Ràdio 4, emissora que ara només s'escolta bé al Barcelonès, el Baix Llobregat i el Vallès.

Es vol que a partir d'ara arribi com a mínim a tot el Principat mitjançant un augment de potència i d'una sèrie de repartidors, i a més es pensa en la possibilitat d'aconseguir que l'abast de Ràdio 4 sigui el de tots els Països Catalans.

Com que l'actual potència de Ràdio 4 és de tan sols un quilovat, està previst substituir l'actual emissora per una altra de cinc quilovats i que, a més, emeti en estereo.

D'altra banda, en aquesta nova etapa de potenciació de la ràdio en català es faria una programació de vint-i-quatre hores al dia, és a dir, que Ràdio 4 no tancaria mai la seva emissió.

TROBADA DE LA PREMSA FORANA

A Petra el passat diumenge dia 16, tengué lloc una trobada de Premsa Forana on hi assistiren representants de 18 publicacions. El motiu d'aquesta, era participar en la publicació del número 100 de la revista "Apostol y Civilizador" que edita la Fraternitat Franciscana de l'Ordre Menor a Petra i que dirigeix el P. Salustià Vicedo.

Un programa molt dens, va tenir lloc des de les 11 del matí, hora de concentració, fins a les 5 del capvespre. Començarem amb la visita a l'Ajuntament de

Petra, on forem rebuts pel seu Batle, a continuació visitarem el monument al P. Serra, hi hagué la presentació del número 100 d'"Apostol y Civilizador" i es va parlar de l'història a carrec de Llorenç Riera, i cloenda per Don Miquel Bota Totxo.

Volem dar les gràcies mes expresives al P. Vicedo, ànima de la publicació petra i imprescindible col·laborador de moltes publicacions de diferents pobles de Mallorca.

PREMIS PREMSA FORANA

L'Associació de Premsa Forana de Mallorca, amb la col·laboració i patrocini de la Caixa d'Estalvis "Sa Nostra", convoca el Primer Concurs Periodístic "Associació de Premsa Forana de Mallorca" amb l'objectiu de premiar els millors treballs sobre temes d'actualitat a Mallorca. El concurs es regirà per les següents BASES:

- 1.- Els treballs que hi participin estaran escrits en llengua catalana.
- 2.- Els treballs s'hauran publicat, dins els terminis fixats, a qualsevol de les publicacions associades.
- 3.- Podran participar-hi tots els col·laboradors habituals de les publicacions.
- 4.- L'extensió serà d'un màxim de tres fols mecanografiats a doble espai i a una sola cara. Hi podrà haver informació gràfica.
- 5.- Per optar al premi, els treballs s'hauran d'haver publicat dins els següents terminis: des de la data de publicació d'aquestes bases fins a dia 30 d'abril del 84.

6.- Per optar al premi, l'autor del treball per mitjà del director de la publicació on hagi sortit a llum, enviarà el retall del mateix per triplicat a nom de Carles Costa, carrer Princesa, 24. Sant Joan.

7.- El Jurat es donarà a conèixer en el moment de la concessió dels premis i el seu veredicté serà inapel·lable.

8.- El veredicté es farà públic dins el mes de maig de 1984. El lloc i el dia seran comunicats oportunament.

9.- L'Associació es compromet a editar els treballs premiats.

10.- Els premis que s'atorguen són els següents:

Tres Primers Premis de 30.000 pessetes i un dels premiats, Premi d'Honor consistent amb una escultura d'En Pere Pujol.

11.- Els participants es comprometen a acceptar aquestes Bases. Els membres del Jurat resoldran els casos que no hi estiguin prevists.

Mai no estaven d'acord en res.

-No digué ell-, anem en bicicleta a la botiga de cotxes.

-Per què no anem en cotxe a la botiga de bicicletes? -preguntà ella.

El seu conseller matrimonial no els servia de gaire.

© United Features Syndicate Inc., 1955

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament... 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00)...
..... 227643-227644
Bombers..... 281250-
..... 290017
Residència de l'assegurança social... 289100
Creu roja de Ca'n Pastilla..... 264040.
Policia Nacional... 091
Policia Municipal... 092
Policia Municipal de s'Arenal..... 267654
Serveis mèdics.490011

La Porciúncula 260002
Ràdio Taxi 255440.

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament... 660050
Oficina de s'Arenal...
..... 264071
Bombers..... 660756
Policia Municipal...
..... 661767
Guardia Civil... 264121
Ràdio Taxi... 263080
Parròquia... 263265
Club Tots Junts...
..... 265538
Associació de Veïnats...
..... 265005
Grues Sampol...264193

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 600 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc..... Suc.....

Compte n.º..... Titular.....

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta targa i enviau-la al Camí Canteres, 132, s'Arenal.

URBANITZAR MÉS

No és ja cap secret que això que s'ha anat anomenant «indústria turística» no marxa tan bé com abans. L'invent comença a fer aigua. Fins i tot un diari ciutadà ha denunciat, un parell de vegades, les deficiències en el sector turístic, en el propassat mes de juliol.

En els anys 60 començà aquell famós «boom» turístic del qual encara en treim profit. La nostra illa i Eivissa es convertiren en el llobregol turístic d'Europa. Foren els anys de «la perla del Mediterráneo», del «turista un milió», de les cançons faves del «festival de Palma de Mallorca», del viatge de noces a Mallorca, dels «hippis» a Dalt Vila, de la destrucció sistemàtica del paisatge amb la seva urbanització, de la construcció d'enormes complexes d'hotels i de blocs d'apartaments, dels «tours operators», del «on parle français», del canvi de nom a les platges i dels grans negocis. Clar que aquells anys foren també els anys del guany fàcil, ràpid, sucós i segur per als que feien grans negocis, però també les classes menys privilegiades se'n pogueren aprofitar d'aquella prosperitat, que donà lloc, fins i tot, a una nova classe social formada per nous rics beneficiats pel turisme que, per desgràcia, ni han format una classe social vertebrada, ni han tengut consciència de classe.

En aquells anys la creixent prosperitat econòmica i el progrés ho justificaven tot: la destrucció del paisatge, la urbanització indiscriminada, la construcció d'enormes edificis, l'adaptació del nostre tarannà a la nova situació. Allò, fins i tot, rebé un nom a la resta de la Mediterrània: «balearització», com a sinònim d'urbanització indiscriminada i de destrucció sistemàtica del paisatge en benefici del turisme.

Però aquell «boom», aquell primer impacte, aquella «balearització» s'havia d'acabar qualche dia, per entrar en una etapa d'estabilització i de racionalització del negoci turístic.

Aprofitant la baixa, en termes econòmics, del turisme de masses que fins ara hem tengut per aquí, es tractaria de donar una nova imatge de Mallorca, una nova vessant a l'oferta turística, aprofitant el que encara tenim, o que podem recuperar: paratges meravellosos, cales amb aigua cristallina, espais lliures, tranquil·litat, llocs quasi salvatges amb els seus ecosistemes pràcticament intactes... Així s'aconseguiria una indústria turística «reciclada» (i perdonaume la parauleta), molt més productiva, de molta més qualitat i menys destructiva que la que ara tenim.

Però n'hi ha que no entenen, o no volen entendre, aquestes coses i es pensen que l'única manera possible de seguir fent rodar la roda del turisme és practicant la depredació i la destrucció de la terra, com si encara estiguéssim en els anys 60.

La culpa de tot això no la tenen ni els urbanitzadors ni els constructors. Ells es mouen dins un marc legal que permet la construcció de vivendes o la urbanització de platges. La culpa de la destrucció progressiva del paisatge i de la destrossa d'espais lliures (recordem Es Trenc, s'Albufera, sa Dragonera, cala Mondragó) la té la manca d'una legislació que protegeixi el que queda del nostre territori, legislació que, naturalment, hauria de venir dels nostres poders públics.

Seguim, a hores d'ara, practicant la «balearització» de la nostra terra amb el perjudici que això pot suposar per a la mateixa indústria turística de la qual viu Mallorca. Perquè, què podrem oferir d'aquí uns anys al turista europeu? Ciment? Apilotaments humans? Platges contaminades? Paisatge urbanitzat?

Tanmateix qualche dia s'acabarà la progressiva destrucció del nostre patrimoni natural. La terra és un bé limitat i a la nostra illa encara ho és més. Quan tot ja estigui trastocat llavors ja serà massa tard i ja no tindrà remei possible i els nostres descendents no comprendran la nostra actitud ni el nostre poc seny.

Ramon Turmeda.

A final de l'any 1984

Bèlgica: el telespectador podrà veure vint-i-un canals

Bèlgica.— Fins a vint-i-un canals de televisió podrà rebre el telespectador belga a final de l'any 1984, informa la premsa belga país.

Totes dues cadenes de la BBC britànica, un programa via satèl·lit de les televisions francòfones europees, un canal de «televisió a la carta» i diverses experiències de televisió privada, completaran l'any 1984 els serveis oferts ara pels teledistribuidors per cable belgues.

Gràcies a les companyies privades de teledistribució, a Bèlgica es reben ara un mínim de

treze canals, corresponents a les televisions dels Estats veïns o propers: Alemanya Federal, França, Luxemburg, Holanda, i al nord del país els canals de la Gran Bretanya.

Un conveni recent entre els teledistribuidors belgues i Eurovisió ha resolt el contenciós que els enfrontava amb les televisions d'altres Estats a propòsit dels drets d'autor.

Les companyies belgues s'han compromès a lliurar a Eurovisió —per al seu posterior repartiment entre els organismes de televisions estatals— un 15

per cent de les quotes dels abonats.

Es dona la circumstància que el sector privat explota a Bèlgica la distribució per cable de programes de televisió emparant-se en un buit legislatiu del règim de monopoli estatal de la televisió a Bèlgica, només reconegut a efectes de «producció» de programes.

Pel que fa al satèl·lit de televisió francòfon, els teledistribuidors belgues actuaran d'intermediaris per a fer arribar a tot el territori els senyals, que podran captar-se des del gener.

LLUIS V. ARACIL, DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

PROFESSOR DE SOCIOLINGÜÍSTICA DIU QUE EL CATALÀ DESAPAREIXARÀ

SI NO CANVIA EL SISTEMA DE RELACIONS ENTRE MINORIES

Lluís V. Aracil, professor de sociolingüística de la Universitat de Barcelona, insistí dijous a Lleida en les declaracions fetes públiques a la mateixa ciutat durant el segonencontre sobre les llengües minoritàries celebrar el passat cap de setmana.

En aquestes declaracions el professor Aracil assegurava que les llengües minoritàries d'Europa es trobaven en un procés de desaparició i que concretament el català, si no es canviava el sistema de relacions entre les distintes minories lingüístiques, desapareixeria a principis del segle vint.

Davant d'unes cinc-cents persones que omplien totalment la sala d'actes de la Caixa, el professor Aracil manifestà que «el discurs regionalista —la dinàmica del qual no s'ha aturat des de Torras i Bages fins a Convergència i Unió— és una de les formes més clares del pensament reaccionari i no disposa d'un projecte viable per al reconeixement democràtic de la llengua catalana».

Al llarg de la conferència «El futur de la llengua

ARA SÍ!
ANUNCIEM EN CATALÀ

ARA SÍ!
ANUNCIEM EN CATALÀ

Els esforços per la normalització del català són constants a tots els àmbits.

catalana», pertanyent al cicle organitzat per l'Ate-neu Popular de Ponent sobre «Desafiaments de la Catalunya d'avui», el professor Aracil va dir que «la culpa que les llengües minoritàries de l'Estat espanyol no hagin estat reconegudes en un pla d'igualtat amb el castellà, no és del legislador, sinó dels qui no han sabut crear l'estat d'opinió pública que obligui el legislador a legislar sobre això».

«L'Estat es decideix a legislar quan la necessitat de la llei és al carrer —va

dir Aracil— i els regionalistes han partit sempre, atemoritzats, de declaracions de dependència sense posar en dubte la necessitat d'una preeminència del castellà sobre les altres llengües».

Segons el professor i investigador valencià, és necessari que els ciutadans sàpiguen que la igualtat entre les llengües no és pas un privilegi, sinó una necessitat democràtica, i que els models de Suïssa, Bèlgica o Iugoslàvia podrien ser perfectament viables a l'Estat espanyol.

MUSIC BAR BRASILIA

Banquets de batxats, noces, primeres comunions, festes socials...
Cada vespre, música de guitarra a carrec de Manuel i Ferrand.
Avinguda Bartomeu Riutort, entre els Belnears 1 i 2 de Ca'n Pastilla.
Telefons 260119 - 264563

ELS NINS Y EL CINEMA

Crec que fou precisament allà en l'oscuritat càlida y acollidora d'aquell cinema de barri, on vaig començar a intuir de qualque manera el misteri singular de la infància. A la pantalla discorria un Disney Clàssic, amb un poc de tendresa, una mica de terror, tantes situacions còmiques i aquesta miqueta de cursileria... una típica enganalla de celuloide que els petits devoren amb una ànsia febril i un interès totalitzador.

Pero allò que a fascinava no sortia de la pantalla. L'Espectacle era aquella allotja desvarieta, els crits de la qual sortien d'improvís des de la primera fins a la darrera fila, com si existís un acord mutu i previ entre tots. Eren crits d'alegria, de por, de sorpresa, pero tam-

bé hi havia llàgrimes i fins i tot plors ofegats i exclamacions de ràbia i impotència. I no mancaven llargs silencis on veies nedar un halo de por tremenda pel damunt de tants de capets, i també silencis tendres agafats en un lleu alè humit i en aquells cents d'ullets esbatanats, fixats en aquella finestra lluminosa que rajava emocions contradictòries... quina simfonia esplèndida componia espontàneament aquell auditori!

Però la cosa més sublim era aquella glòria de rialles confiades i acollidores que després d'una emoció tensa rebotava per la sala curant tota la por, tota l'ansietat precedent, restaurant de nou l'èxtasi del joc. Es miraven els uns als altres somrients per creure's encara més que

allà no hi passava res; les coses dolentes perdien irremediament i els seus herois sortien una vegada més victoriosos... No, allà no hi passava res i no crec que cap d'aquells allots sortís mínimament traumatitzat, per molts de monstres i bruixes malèfiques que hagués sin passat per davant els seus ulls. Allà tan sols passava alguna cosa molt important, de totes maneres: que un gran grapat d'allotets s'ho estava passant pipa i que aquesta vivència havia estat comunitària en la rialla i en el plors i en la por i la confiança final d'un desenllaç feliç.

Aquesta fou la meua primera experiència adulta davant un cinema infantil. Més tard l'he repetida mil vegades arrastrada pels meus propis fills i tenc

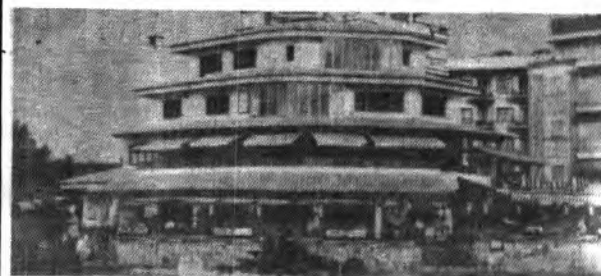
que contar que mai he pogut alliberar-me d'aquella fascinació de tot quant passa a la sala en aquest costat de la pantalla. I crec també que subscriuria avui aquella impressió del que és de saludable el cinema per als allots, per

molt que haja sentit després parlar de traumes, desconexions amb la realitat o impactes emocionals. De totes maneres, em va quedar sempre una qüestió pendent: aquells subtils manipuladors de la realitat que són els directors

de cinema, de cinema infantil en aquest cas, com punyetes tenien tan evidents les claus precises per a movilitzar tota aquella quitxalla?

MARIA ANTONIA ESTEVEZ

L'ARCADA

**PIZZERIA
RESTAURANTE**

El Millor marc de la Platja de S'Arenal.
Les millors carns i els millors peixos.
Sense oblidar les delicioses pastes i PIZZAS
cuites amb foc de llenya.

OBSEQUI A LA POLICIA MUNICIPAL

En un ambient de bona companyonia fou ofert un obsequi a la totalitat de la plantilla de la Policia Municipal de Llucmajor que durant tot l'any ha vingut donant diversos serveis a la nostra zona turistica, en particular durant la temporada d'estiu, época més difícil i conflictiva degut a la gran afluència de turistes, amb els seus problemes per a resoldre o que ells mateixos creen a vegades per la densa circulació i d'altres per els més variats motius i a qualsevol hora del dia o de la nit.

L'empresa i la direcció de l'hotel Bahames en un gest de gratitud i benvolència convidà als homes qui en tot moment cuiden l'ordre, la pau i la tranquil·litat. També hi eren l'alcalde de Llucmajor, Antoni Zanoguera Rubí amb el delegat de la alcaldia a S'Arenal Joan Perelló i els edils Miquel Manresa, Miquel Màs, Joan Puigserver, Miquel Martí juntament amb els caporals Miquel Albertí i Mateu Quetgles estant absent el caporal-comandant Francesc Jaume per motius inexcusables. En primer lloc fou servit un bon sopar i posteriorment hi hagué detalls d'agraïment mutus entre els components del Consistori i l'empresa hotelera, representada per el director i subdirector de l'esmentat hotel Bahames, Vicenç Mandilego Cloquell i Pau Sánchez Martín respectivament.

A l'acabament, els parlaments de rigor quedant el record d'una vetllada molt agradable i simpática que enalteix al mateix temps els uns i els altres.

UN NOU CLUB DE PETANCA?

Aquest dies passats s'ens va informar que s'està posant en marxa un nou club de petanca. Com tots sabem existeixen els clubs de Son Verí i Arenal que prenen part en competicions oficials.

Doncs bé, aquest nou club es denominarà Club Petanca Platja de Palma i tindrà la seva seu en el restaurant-bar Eamaica, local de deportistes per excel·lència. Entre d'altres, es podrà comptar amb els jugadors Chaparro, Oliver, López Murcia, Parri, Canals, els germans Manzano, Ginnard. L'invent encara no funciona pero aquí queda la notícia.

TOMEU SBERT

LA MANGA DEL MAR MENOR VOL ESSER AJUNTAMENT INDEPENDENT

El centre d'iniciatives turístiques de la Manga del Mar Menor en nom de les associacions de propietaris i comunitats de la zona, ha presentat en el Registre General de la Comunitat Autònoma un expedient de segregació dels Ajuntaments de Cartagena i San Javier (Murcia), per constituir-se en municipi autònom.

Un dels arguments que exposen a l'expedient és que han de suportar una població flotant de més de 100.000 persones, sense cap mena de servicis subvencionats per part dels dos ajuntaments que el controlen, "malgrat l'alta recaudació que tots dos aconseguixen a base de plusvalies i tot tipus d'imposts".

EL PARENT POBRE

Ho ha dit el professor Till Stigman: a les universitats alemanyes funcionen vint-i-cinc càtedres de català.

Ho va dir amb l'ànim de posar-nos als catalans en peu de guerra i ho va aconseguir. Perque a continuació, se va fer una pregunta que va arreballar els majors aplaudiments dels assistents als actes de l'Once de setembre al Fossar de les Moreres. Se va demanar a Till Stigman: "A quantes universitats espanyoles s'ensenya català?"

Si l'hagués escoltat, hagués pogut contestar en Guerra, que a aquesta mateixa hora, anava pels carrers de Madrid confonguen en Rafel de Casesnoves amb en Salvador Allende. O en Verstringe que ben preses les mesures així a uns i altres i, per això, dedica l'Once de setembre a cuinar o fer calce.

No obstant, això, Till Stigman va formular una pregunta que jo vull contestar amb una altra pregunta. ¿S'imagina professor una càtedra de català a Madrid, Salamanca o Sevilla? ¿I s'imagina als madrilenys, als castellans o als andalusos aprenent aquest idioma que, segons l'esperit constitucional, haurien de considerar com a propi? Es ben cert que a aquest país tots els idiomes són germans,

pero Cain i Abel també ho foren, i un la va pegar a l'altre amb un còdol al cap.

I qualche cosa com això ens passa a Espanya. El castellà? Sí, pero menys. Malgrat que la cultura catalana sia lamés florent de totes las que coexisteixen dins el mon, sense tenir el recolzament de plena oficialitat per part de l'Estat.

Tot lo més, el català és, dins Espanya, la parenta pobre a que s'atmet de teta a casa del parent ric.

I l'odi, entre parents, sempre és mes fort que entre enemics. ¿Veritat que sí, professor Stigman?

LLORENÇ CAPELLA

PREMI A LA AMABILITAT

Dins el programa "Un hivern a Mallorca" que l'any passat va organitzar el Consell hi va haver el premi a la amabilitat. Se donaven als turistes que passaven l'hivern als diferents hotels mallorquins unes paperetes que a la partida depositaven a l'Aeroport, amb els noms dels empleats de l'hotel que havien trobat més amables. Un dels premis va recaure, i l'ha rebut aquest mes passat a en PÈre Munar i Ferrer de Ses Cadenes, a qui entrevistam.

Content amb aquest premi?

—Ha estat una sorpresa agradable.

—Es difícil ser amable amb els turistes, tenint en compte la quantitat de borratxos, esquizofrèncs i bjos que ens visiten?

Aquesta enquesta se va fer entre les persones de la tercera edat que passaven l'hivern a l'Hotel Caballero. Amb aquesta

gent m'esforsa especialment en ser amable.

—Contamós la teva trajectoria professional.

—L'any 58 vaig començar a l'hostal Gaviotas que ja ha desaparegut, l'any 59 vaig passar a l'hotel Lido, l'any 64 vaig fer una temporada a l'Hotel Copacabana i l'any 65 vaig entrar a la Cadena Riu on encara estic.

—Són 18 anys a la mateixa empresa, supós que t'hi trobes bé.

—Molt bé. El senyor Riu no és un empresari com els altres. Té els Hotels oberts tot l'any encara que a l'hivern hi perdi, reinverteix totes les ganancies en la mateixa empresa i fins i tot dona obció als seus empleats a que tinguin accions a la mateixa.

—També organitza cursos, especialment entre els caps de secció a fi de promoure el personal i donar un millor servei.

Video Reportatges-VHS i BETA

CONDOR

Li feim una cinta video reportatge de les seves noces, comunions dels seus fills, festes familiars, a fi de que pugui a qualsevol hora mostrar-ho al seu aparell de T.V., als seus amics i familiars. Preus molt econòmics. Ens cridi sense compromís.

Telefons 262192 - 269491.

BAR EL PUERTO

El Bar "El Puerto", recent pintat i acondicionat de cara a l'hivern. Un lloc ben acollidor, aquest bar del carrer Mollet de S'Arenal.

VIDEO CLUB

Carretera Militar, 258 - Telf. 26 80 60 - S'ARENAL (Mallorca)

LES SEVES FOTOS
COLOR EN

1 1/2
HORA

PER LA PAU I EL DESARMAMENT

(Amb motiu de la setmana internacional per la pau).

Mentre els polítics occidentals es preocupen de que la indústria no decaigui promovent guerres ací i allà, hi ha persones més sensibles que demanen la pau. Arreu del món occidental, aquesta setmana milions de persones han manifestat el seu desacord amb la guerra, la destrucció i la carrera d'armaments.

Des d'aquí volem contribuir modestament a l'esforç que fan moltes de persones per tal de difondre una conscienciació de la gent. És necessari que cadascú (tots i cada un) prengui consciència de que amb els nostres impostos comprem la nostra pròpia destrucció. Per què fer bombes i missils i carros de combat? Per què fer la guerra? Per què gastar milions i milions de pessetes en preparar la guerra? El que hem de menester és pau.

Vegem unes xifres ben indicatives: cada avió supersònic de guerra ens costa uns 2.000 milions de pessetes. Aquests doblers serien suficients per a construir uns 75 hospitals. Cada carro de combat val (i el pagam tots) uns 100 milions de pessetes. Més o manco com 85 tractors.

Crisi econòmica? És clar que hi ha crisi econòmica si tudam els doblers d'aquesta manera.

És urgent que tots prenguem una mica de consciència de l'amenaça que suposa pel futur col·lectiu i particular de cada home i de cada dona, l'entrada a l'O.T.A.N., la instal·lació de missils de cap nuclear a Europa... la preparació de la guerra, en definitiva.

Per la pau i el desarmament!

ELS UTOPISTES DE TORN.

detalls

«PUNT DIARI»

Joan Pau II i els «màrtirs» de la guerra civil

Des del moment en què algunes ments recargolades han sol·licitat la canonització d'Isabel de Castella, Grace Kelly o Francisco Franco, ja no ens hem d'escandalitzar de res.

I pot ser que siguin tots tres al cel, menjant coques ensucrades. Si l'inferrn està ple de gent de bones intencions, segons un adagi popular, per què no hauríem de poder capgirar la frase?

— Que dormim, Sant Pare? ¿Que no us ha explicat, cap Monsignore vaticanenc, les passions carpetovetòniques que desperta qualsevol referència a la guerra civil? ¿Que no us han explicat, els bisbes de la transició democràtica, que allò de batejar amb el nom de «Cruzada» una guerra civil era únicament per justificar la usurpació d'un govern legalment constituït? ¿Que no us han dit que a l'altre cantó hi hagué també màrtirs com Vidal i Barraquer

—un cardenal de l'Església—, Carrasco i Formiguera —un polític català de comunió diària i fundador de la UDC—, Carles Rahola —un intel·lectual cristià gironí— i un llarg centenar de capellans d'Euskadi? Estem segurs que, d'haver sabut tot això a temps, hauríem mantingut congelada —com va fer, santament, el vostre predecessor Pau VI— la sol·licitud de beatificació d'unes persones que, tanmateix, foren innocents, foren moltes d'elles torturades per salvatges criatures ebries de sang i engegades d'odi, però que no tenen cap significat testimonial per a l'Església, ja que la fe també era patrimoni de la gran majoria d'innocents assassinats «legalment» pels vencedors, parapetats darrera una falsa denúncia o en una injusta legislació que no reconeixia els drets humans, personals i col·lectius dels homes i els pobles hispànics.

Estic segur que, d'haver sabut tot això, hauríem signat conjuntament una declaració amb els bisbes i capellans de l'Estat espanyol on reconeixent que fou un error històric i evangèlic la declaració col·lectiva de Cruzada,

aplicada a una guerra entre germans, ens manifestéssim —bisbes, prever i cristians— disposats a assumir-ne les conseqüències. En comptes d'un justificable enfrontament amb bona part dels sectors de la plurinacional societat hispànica, tal vegada hagués convingut mantenir el silenci —expressiu i respectuós— amb què Pau VI volgué cloure —qui sap si, definitivament, un afer on ningú s'hi pot emmirallar.

Joan Carreras i Pera
(25-10-83)

«THE NEW YORK TIMES»

Falliments a Grenada

Alguna responsabilitat per l'abandonament de les formes democràtiques a Grenada recau sobre el predecessor de Bishop, el subtil i autoritari sir Eric Gairy. Aquest combinava una administració forta amb una exòtica política exterior connectada a la seva fascinació pels platets volants. El

moviment New Jewel de Bishop, fortament influït per les idees de la Nova Esquerra i del Poder Negre dels anys 60, prometia alguna cosa millor; però en quatre anys va decebre les esperances d'un canvi democràtic i va bescanviar platets volants per un suport descarat a les causes cubana i soviètica.

Fa poc, Bishop havia començat a parlar d'una evolució vers un sistema que combinaria un cert grau de mercat lliure i democràcia constitucional amb elements de socialisme estil cubà. Però aquesta obertura fou ignorada per l'administració Reagan, que va negar-se a intercanviar ambaixadors i, fins i tot, a tenir una apropiada entrevista amb Bishop quan aquest visità Washington aquest any.

En tot cas, la derivació de Bishop demostrà ser intolerable per al seu segon, Bernard Coard, rigid marxista-leninista. Seguint una pauta molt coneguda, els populistes que el portaren pel camí del poder han estat devorats per homes durs i inflexibles de l'exèrcit i del partit.

(22-10-83)

Cort ha editat el triptic "Com s'utilitzen els teus diners" que resum el contingut dels pressupost d'enguany.

SE DURA A TERME L'ANY QUE VE

ULTIMAT EL PLA

D'URGÈNCIA DE S'ARENAL

El regidor delegat de Turisme de l'Ajuntament de Ciutat Antoni Tarabini, ha mantengut una altra reunió amb els representants de la Associació d'Hotelers de la Platja de S'Arenal, a l'objecte d'ultimar el pla d'urgència a du a terme a l'esmentada zona durant l'any que ve.

Apart d'una sèrie de mesures puntuals com poden ser les obres de clavageuram del polígon de La Ribera o la il·luminació del jardí recentment realitzat per ICONA, també se te previst la realització d'un pla d'inversions que anirien en coordinació amb el Pla General d'Ordenació Urbana.

Aquest pla, al qual manca encara la evaluació econòmica, consistiria en la dotació d'equipaments, millora de la xarxa viària i millora de les zones verdes existents en l'actualitat.

Paralelament a allò que hem assenyalat, proxima-ment s'operaran una sèrie d'operacions al carrer Tramuntana, consistents en la construcció d'una acera, tapaments dels clots del carrer i il·luminació del mateix.

El mateix tinent de batle de Circulació i Transports, Antoni.

RETOL A L'AEROPORT

L'Ajuntament de Ciutat ha instal·lat a la sortida de l'Aeroport de Son Sant Joan un rètol que senyala, "Palma, Ciutat de Congressos i Convencions". Com se recordarà, Ciutat i per lo tant S'Arenal, pertany a la Associació de ciutats de Congressos i convencions d'Espanya. Juntament amb el rètol o eslogan anterior, periòdicament s'anirà informant als visitants, dels diferents congressos que s'estan celebrant a Ciutat durant el mes.

TRIPTIC PRESUPOSTS

L'Ajuntament ha editat un triptic informatiu titulat "Com s'utilitzen els teus doblers" que serà repartit entre els ciutadans. Explica de forma senzilla els pressuposts municipals corresponent a enguany que en total s'elevan a sis mil setenta i quatre milions de pessetes.

El triptic senyala les partides més importants en el capítol de inversions i despeses, així com el volum corresponent a la adquisició de deuta pública per a finançar les obres a realitzar.

AJUNTAMENT DE PALMA

ADQUISICIO DE SOLARS PER A LA CONSTRUCCIO DE CENTRES DOCENTS

L'Ajuntament fa pública la necessitat d'adquirir, per a la construcció de centres docents, una sèrie de solars amb tots els servicis i lliures de càrregues i gravaments de 7.000 m2. aproximadament a les zones de Bons Aires, Son Forteza, Amanecer, Son Oliva, Camp Redó, Ca's Capiscol, Camp Serralta i S'ARENAL.

S'ARANJASSA: LA LLIGA DE PETENCA HA COMENÇAT

Equip de la categoria masculí.

El club petanca "Turo" ha tengut recentment molta tasca de fixatges nous i ampliació de pistes de joc. Per primera vegada i malgrat tots els problemes que puguin surgir, la directiva ha desenvolupat una gran promoció local d'aquest esport, bàsicament, dins la joventut, demostrant una vegada per totes, que la petanca no es un esport de tercera edat; ben al contrari, podem dir, sense cap dubte, que la gent jove

s'ha volcat en jugar a la petanca, y el nostre club s'ha aprofitat de la pròpia cantera i en qüestió de pocs mesos ha incorporat a la seva plantilla, molta gent jove, que abans ja duia moltes hores d'entrenament, encara que oficialment no estaven lligats al club. Fa encara pocs setmanes que precisament una tripleta infantil composta per Esteve Martorell, Joan Planas, i Pere Gayà, feren campions del segon

torneix de petanca organitzat pel C.P. Punta Verde.

Finalment, cal dir, que el C.P. Turó ha presentat per primera vegada i degut a lo comentat anteriorment, tres equips masculins: 1a., 2a. i 3a. categoria i l'equip de fèmines de 1a.

(En la foto que el director ens va compalure, el pasat dia 24 octubre 1983, l'equip de 1a. categoria masculí)

ESTEVE MARTORELL

Els petits del Sant Jordi. Ens són el planter d'un equip que va primer dins la seva categoria.

FA 55 ANYS SE VA INTENTAR INDEPENDITZAR SANT JORDI

L'amo en Bartomeu Oliver i Vidal, té 89 anys, és dels més veells del poble i té una memòria prodigiosa. El trobam a la Casa del Pensionista que està aferrada a l'Església de Sant Jordi.

—Què sabeu d'aquest intent de crear un municipi a Sant Jordi d'abans de la guerra? li demanam.

—Això fou d'avvers l'any 27, en Llorenç Garlet que era el carter feu una llista de tot el personal de Sant Jordi, S'Aranjassa, Es Pillarí, Ca'n Pastilla, unes poques cases que hi havia a S'Arenal de Ciutat, Sa Casa Blanca, Ca'n Tunis y Sa Creu Vermella. L'amo en Miquel Caragol que tenia nou o deu horts dins la seva possessió i que també era del Partit Republicà Federal recolzava l'idea del carter pero l'amo de Xorri i altres que eren mauristes hi eren contraris, deien que un ajuntament seria molt car i s'hi oposaren. Com que guanyaren ses eleccions no se va fer res.

Fins aquí el relat de l'amo en Bartomeu Oliver a qui acompanyaven altres pensionistes, homes tots ells que havien viscut aquest intent se se segregació ara fa més de mig segle.

Si feim un poc de història ficció, ens podem imaginar que hauria estat Sant Jordi d'haver estat els homes i les dones d'aleshores lo suficient valents i decidits per haver-se juntat i crear el seu propi ajuntament.

Avui, des de Sant Jordi, se controlaria Son Ferriol i els seus llogarets (S'Hosatalot i Es Pinaret) i també S'Arenal que va des de Ca'n Pastilla fins el torrent dels Jueus. Sant Jordi, seria el segon municipi de Mallorca, tant en número d'habitants com en doblers, pero això, no és més que història ficció. La història ha anat per altre viarany, S'Arenal ha crescut convertit-se en el segon nu-

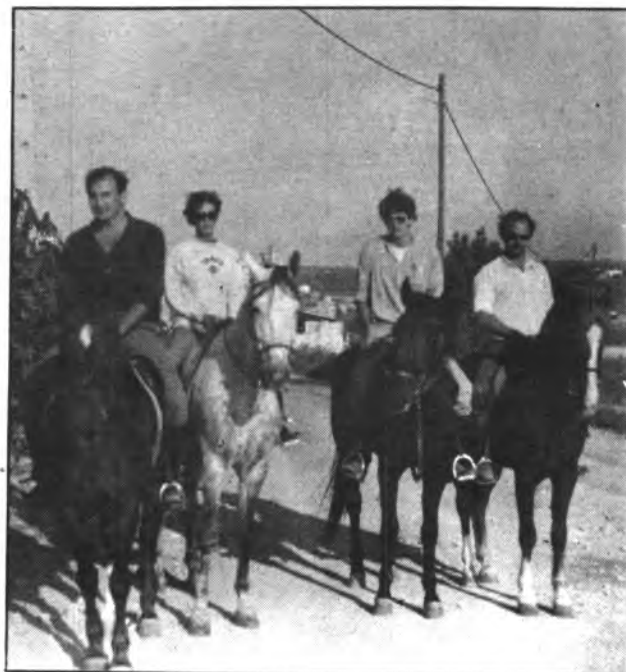

Bartomeu Oliver i Vidal.

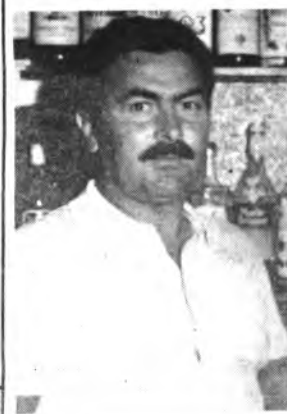
cli habitat de les Illes i no podrà dependre mai de Sant Jordi.

Sant Jordi, però, encara hi és a temps de crear el seu ajuntament juntament amb S'Aranjassa i Sa Casa Blanca. Potser la primera passa seria la creació d'una entitat local menor, entitat que els donaria una mica d'autonomia.

MATEU JOAN FLORIT

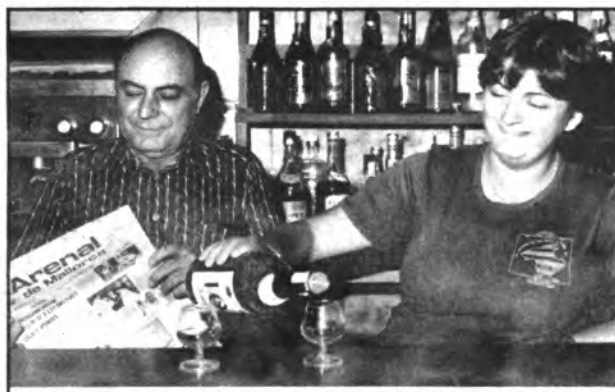
Joves de Sa Cabaneta. Tenen sa paissa d'avvers Sant Jordi, no molt enfora de sa depuradora. Passen els diumenges donant voltes amb els seus cavalls per Son Oliver, S'Aranjassa, arriben fins a Xorri-go... solen dinar al Restaurant Quirante.

BAR TURÓ

DARTS, BILLAR,
PING PONG,
FUTBOLIN,
CARTES,
PARXESSI...

ES TURÓ DE
S'ARANJASSA

TAVERNA CAN PEIXET SANT JORDI

TAVERNA DE C'AN BENET
CARRER BAUCÀ, 3 S. JORDI

Equip de tercera del C.P. Molins de Vent de la Sasa Blanca. Homes y dones, nins i vells, patrons o obrers, formen un dels clubs de petanca més simpàtics de la nostra comarca.

La berenada durant el descans de la partida, bon menjar i bon beure, pero sobretot, cordialitat.

CAMPIONAT D'ESPANYA DE FISICOCULTURISME

Els passats 15 i 16 d'octubre, va tenir lloc a la Vila d'Eivissa el Campionat d'Espanya de Fisicoculturisme, celebrat al cine Cartago i organitzat pel Gimnàs Fraile.

Hi prengueren part quatre categories: Junior, Senior, Veternas, (mes de 40 anys) i fèminas.

En categoria Junior hi va haver 20 participants: En FIDEL SOLSONA de Ca'n Pastilla, (Gimnàs Monso) fou subcampió d'Espanya, després d'una final molt renyida.

En categoria Senior va guanyar en Vicenc Segovia (Eivissa), queda en el pes de més de 90 quilos en Miquel Perelló de Palma, com a quint classificat.

En categoria Senior va guanyar en Vicenc Segovia (Eivissa), queda en el pes de més de 90 quilos en Miquel Perelló de Palma, com a quint classificat.

Fidel Solsona de Ca'n Pastilla.

Dues cases de pisos se construeixen a S'Aranjassa aprop de Ca Ses Monges. Dues cases no molt altes, però que tendran una vintena de vivendes. Això no seria noticia a S'Arenal o al Coll den Rebassa, ho és a S'Aranjassa que només té un centenar de vivendes. Quan les noves vivendes sien plenes, el poble haurà crescut un vint per cent.

RESTAURANT CAN PRUNES

DEVORA LA
GASOLINERA DE
S'ARANJASSA

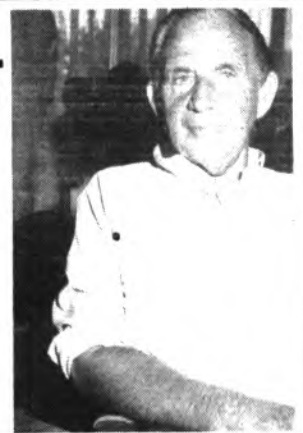

CAN FELIP

Cuina Mallorquina
Carrer Neira, 13
SANT JORDI

RESTAURANT QUIRANTE

SANT JORDI

Mairata

Fusteria metalica
en ferro i alumini
Porte, balcon, barreres, arambadors

Sanr Joan de la Creu, 90 - 100
Telèfon 240297
SON FERRIOL

SE VENEN
PORTES - FINESTRES
PERSIANES I
VIDRIERES

Pedro J. Armijo Sánchez

Carrer Jover Coll, 56
Tel. 275283 Part. 270673
SON FERRIOL

LA BIBLIOTECA A L'ESCOLA

La impremta és l'origen de totes les escoles del món occidental. El paper que té el llibre a l'escola ha anat canviant amb el temps. De la transmissió oral del mestre als alumnes es va passar al llibre idèntic per a tots els alumnes, el llibre religiós primer, l'enciclopèdia després; al llibre de text o el ciclestil del mestre per a cada matèria; a la consulta sobre materials diversos per a fer el mateix alumne la seva «investigació»; a la lectura com a iniciació al món literari.

Són graus d'utilització del llibre que coincideixen moltes vegades en una mateixa escola.

Tot el que hem dit anteriorment, però, es pot fer amb dues finalitats oposades, que determinen dues propostes d'escola: una escola amb una estructura i unes lleis molt precises, on la impremta té un paper de transmissor de valors establerts, on el llibre no és un element de creació, d'expressió, sinó que únicament transmet els elements que es volen fer assimilar, i una altra escola que no vol ensenyar a copiar, sinó a crear, no a competir, si no a compartir, a llegir per renovar-se, per conèixer totes les possibilitats, per saber triar, per ésser flexible, per aprendre a escoltar.

Partint d'aquests pressupòsits l'escola necessita llibres en tots dos casos i cal que tingui el conjunt organitzat de llibres que en diem biblioteca. En cada cas la biblioteca pot semblar la mateixa, però els valors

estan invertits. En l'una el més important és el noi que ha d'aprendre i llegir per crear; en l'altra el llibre, i tot el que l'envolta, els valors, els rituals que donen continuïtat a la cultura és el bàsic.

Per altra banda, ara cal que l'escola (la biblioteca) incorpori al seu ensenyament un altre medi amb un altre codi: l'electrònic. Ho faran també totes dues propostes d'escola: es pot fer de la imatge un element repetidor o una possibilitat de creació per part de l'alumne en funció del concepte d'educació que tingui l'escola. De crear el gust per la imatge, ja se n'ha encarregat a bastament la societat; cal que l'escola l'ensenyi a ser crític i a ser creador de missatges.

El gust per la lectura, l'hi ha de crear el mestre, alhora que l'ensenyi a triar i a crear nous missatges perquè no sigui un simple consumidor de les idees dels altres.

La dificultat més gran que troba el mestre per aconseguir que tots els seus nois, no uns quants, tinguin gust per la lectura és la manca d'interès de la societat i la inadequació dels llibres a l'edat. La falta de llibres que estiguin a prop del noi, dels seus interessos, de les seves possibilitats, de la seva llengua. El noi fa un esforç molt gran per aprendre un codi i ha de tenir el premi, l'èxit, en la mateixa lectura. Un llibre ha de portar a la lectura d'un altre (a vegades un noi demana «un llibre gros»; cal parlar amb ell,

quan torna el llibre sense llegir i diu que no en vol un altre, i animar-lo a triar-ne un de manera que després digui: «Vull un altre llibre com aquest»). La programació de les lectures els primers anys és una de les feines bàsiques d'un equip de mestres i una feina força engrescadora.

Els seguidors de Freinet tenen solucionat el problema quan imprimeixen a l'escola els textos dels nois; fan de la impremta una eina per a aprendre a llegir i a escriure. La incorporació de la impremta expressa un tipus d'escola que valora la creació i la cooperació. Els nois llegeixen també altres textos d'autors de qualitat perquè pugui el seu nivell d'expressió, perquè la seva educació sigui plural.

Partint d'aquestes dues idees d'escola, la biblioteca i el seu funcionament seran diametralment oposats.

Si la lectura és un treball d'equip dels mestres que compromet l'escola, el responsable de la biblioteca ha de ser una persona integrada al grup, que tingui experiència, que participi en les feines de l'escola (classes, mètodes, programes, reunions, etc.) i sobretot que estigui interessada per la lectura, que s'assessori amb un tècnic o estudiï unes tècniques de biblioteconomia.

L'escola li ha de donar temps suficient per a atendre els dos-cents quaranta lectors d'EGB, possibilitats perquè coneixi la major part dels llibres que surten per a nois (ficció i coneixements) i així pugui assessorar sobre els llibres que necessiten els nois i els vuit o deu mestres de la seva escola. Si a més ha de tenir temps per a organitzar els llibres, els audio-visuals, distribuir el pressupost, fer les compres, etc., necessita molta ajuda i col·laboració de tots els mestres, els nois, i els pares de l'escola.

Però aquesta és una altra història.

Assumpció Llisson

Els alumnes de l'Escola Pública de S'Arenal, fan gimnasia. Pareix que tothom en fa de gimnasia a la nostra comarca.

Els peregrins de La Porciúncula durant el descans per a dinar. No tot havien de ser resos i cants.

Un joven de la parroquia del Pilarí feu la primera lectura, menys nírvis, al lot, que ho feres molt bé. A la fotografia hi podem veure Mossen Santi Cortés, president de la Associació de Premsa Forana, el Rector de S'Arenal i altres cares conegudes.

La Família Canals, va peregrinar en bicicleta. Una gent així de deportista.

PEREGRINACIÓ A LLUC

Diumenge passat molta de gent de la nostra zona va participar a la peregrinació a Lluç amb motiu de l'any de Lluç.

180 persones del Pilarí, 170 de la Porciúncula, 100 de S'Arenal, gent de Ca'n Pastilla del Coll d'en Rebassa, un milenar de persones del Gran Arenal va participar a aquesta peregrinació llucana.

Els peregrins arribaren a peu, en bicicleta, en cotxe o en autocar. A les 10 se reuniren a Sa Font Cuberta des d'on en prosessó se trasladeren al porxo construït amb motiu de l'any de Lluç. Missa concelebrada per més de 20 capellans. A les lectures i a l'oració de feels i a l'ofertori, representants seglars de les parroquies participants hi van prendre part.

Al sermó se va remarcar al fet de la celebració del centenari de la Coronació de la Mare de Deu com un fet primer de tot religiós on cabia la resta, la excursió i la alegria.

A la oració del feels se va demanar entre altres coses que la nostra llengua, el català de Mallorca se normalitzés i fos empleada en tots els àmbits.

El migdia la gent va dinar d'allò que havia duit i a continuació hi va haver un acte cultural i folklòric amb artistes espontanis de les distintes parroquies. La agrupació Cop d'Escodra del Coll den Rebassa va tancar l'acte festiu amb un ball popular on va participar tot aquell que sabia ballar.

Molte participació popular a una diada que va sobrepassar les previsions dels organitzadors.

PERRUQUERIA KATI

BERENGUER DE GIRALT, 5 SANT JORDI
Tel. 266813

Sa glosa d'En Pere Gil

Llucmajorencia

Vaig estar de lo mes
(content
vegant a sa televisió
a un company glosador:
es llucmajorer Clement.

Va glosar amb bon estil

es terme de Llucmajor.
Que en Garau es bon
(glosador
vos ho diu En Pere-Gil.

Ja ho deia En Toni
(Munar:
"Qualque dia haviem de
(començar".

BARBACOA SA MASIA

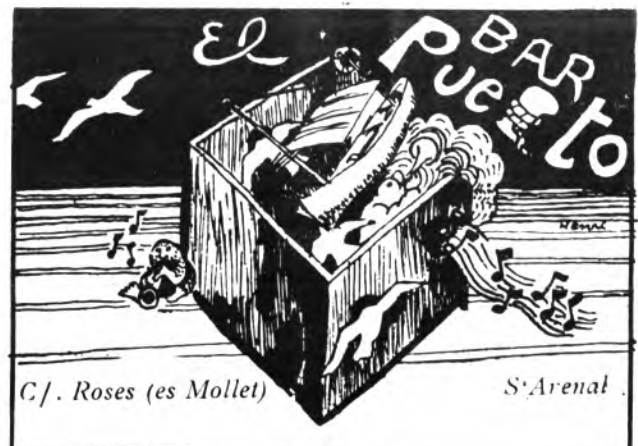
Carns i aus a la brasa.
Carrer de Sant Cristòfol n. 65
Davant l'Església de S'Arenal.

Son Canaves

ESCOLA D'INFANTS PETITÓ

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n.
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

C/. Roses (es Mollet)

S'Arenal

TALLERES VALLESPÍR

Mecánica
Plancha

Pintura
al Horno

San Juan de la Cruz 119 - Tel 4138 67

SAN FERRIOL (Mallorca)

Els peregrins de S'Arenal, posaren per a la nostra revista.

Les franciscanes del Pilarí. Elles organitzaren la peregrinació a la seva parròquia.

Esbarts de nins del Gran Arenal, s'ajunten a La Porciúncula els dissabtes i festius per jugar els seus partits de futbol. Es indubtable la labor social dels frares i la utilitat pública de les instal·lacions esportives que estan sota el seu control.

Dia 28 d'octubre passat va tenir lloc la inauguració de l'enllumenat del Camp de Futbol de La Porciúncula. A la fotografia, un grup d'espectadors presència el partit alhora que s'asfalta aprop del foc.

AGRAIMENT DEL C. N. CALA GAMBA

Sr. Director:

Rebutjat ja oficialment el projecte de construcció de la plataforma per a càrrega i descàrrega de petroliers, popularment coneguda com el Pipe Line, desitj agrair-li en nom d'aquest Club Náutic, la seva col·laboració en les tasques informatives que sortosament i com era d'esperar ha acabat amb la denegació del projecte.

Esperat que sigui la última vegada que ens dirigim a la opinió pública per a tal assumpte, li agrairia tengués l'amabilitat de publicar en la forma que vosté trobàs més adequada; la següent nota de gratitud als qui han col·laborat en aquesta oposició:

"En veure la resolució de la Direcció General de Ports de data 15-10-83; per la qual es denega a C.A.M.P.S.A. el projec-

te de construcció de la plataforma per a descàrrega de petroliers en la Badia de Palma enfront de la costa, en nom d'aquesta societat s'agraeix públicament als autoritats, organismes, entitats, socis i ciutadans en general, la seva col·laboració en la oposició a l'esmentat projecte que hagués degradat irreversiblement la Badia. Al mateix temps, reiterem una altra vegada el nostre interès, ja dit des del primer dia, de que es solucioni el problema de proveïment energètic a la Illa amb altres solucions alternatives acceptades pels afectats, a la brevetat possible".

Agraït, aprofita per a saludar-lo atentament,

MATEU ZANOQUERA VIVES,
President del Club Náutic de Cala Gamba.

MANIFESTACIÓ PER LA PAU

El passat dia 23 d'octubre, un nombre grup d'arenalers varen participar a la manifestació que se celebrà a la Plaça d'Espanya de Ciutat, en motiu del Dia Mundial de la Pau.

El número de participants fou superior al millar de persones. Els objectius més directament plantejats foren demanar un referendun a fi de que el poble espanyol pugui decidir la permanència o no a la OTAN. El Moviment per a la Pau creu que la permanència dins aquest bloc militar és recolzar el militarisme mundial. L'altre objectiu és la crida gairebé desesperada a la pau, ja que anam cap a una tercera guerra mundial amb l'afegit que aquesta guerra serà nuclear mentres que,

seguirem sotmesos a un imperialisme, tant americà com soviètic que no deixen créixer a les nacions i estats que lluiten per poder aconseguir un nivell de vida digne i humà.

Sabem que hi ha amplex sectors de la població que encara no estan conciençats de tot això, i que creuen que són idees revolucionaries sense sentit. Nosaltres creim que són idees carregades de sentit comú i d'amor.

No volem guerres, volem viure en pau i treballar... i per això, no creim que faci cap falta bastir més armes.

JOAN ANTONI SALES I ROTGER

PARÀBOLA

En un poble hi havia dos veïns —l'Anton i l'Ivan— que s'odiaven a mort. Tant, que cap d'ells no sortia mai de casa sense el seu corresponent garrot, per si es trobaven casualment pel camí i l'havien de fer servir com a mitjà de «dissuasió». Després l'un —pel cas és igual que fos l'Anton o l'Ivan— va pensar que la «dissuasió» seria més contundent si en comptes d'un garrot portava un punyal. En esbombar-se la notícia pel poble, l'altre va fer el mateix.

La imaginació, que mai no para d'ambicionar ni de ténier, més endavant va aconsellar l'Ivan de portar una pistola, per si no n'hi havia prou amb el punyal. L'Anton, és clar, no es volgué quedar enrera i es va proveir d'un fusell metral·lador... Els altres veïns comentaven aquesta escalada d'armes cada vegada més acaloradament i, sense gairebé adonar-se'n, anaven prenent partit: uns a favor de l'Anton, altres a favor de l'Ivan, i altres a favor d'ells mateixos.

El cert és que, al cap d'uns quants dies, l'Anton i l'Ivan van passar del fusell metral·lador a la bomba de mà. D'una bomba a dues, de dues a tres, i així successivament fins que arribaren a emplenar les seves cases de bombes i més bombes. Si tu en tens tres-centes, jo tres-centes trenta; si tu en tens cinc-centes, jo cinc-centes cinquanta... Per encabir-les van haver de treure taules i cadires, prestatges de llibres i gerros de flors.

Alguns dels veïns, tot comentant-ho, es deien: «Això és de boigs! Per què tantes bombes si amb una de sola n'hi ha prou per a eliminar-se mútuament?» Uns altres, volent-ho justificar, els deien: «Es per a la

dissuasió» «Ah!», exclamaven uns altres, com si la paraula «dissuasió» fos la raó suprema que ho expliqués tot. I uns altres, tot posant-se les mans al cap, deien: «Valga'n Déu, si arribaven a explotar seria un desastre per a tot el poble».

Però de les discussions i les exclamacions van passar als fets, i alguns, sobretot els més poderosos, per allò de la «dissuasió» recíproca, començaren a proveir-se de bombes i més bombes i a emmagatzemar-ne per a un moment donat. Més endavant, sense saber com, també els més pobres es van encomanar aquesta estranya febre, i fins i tot un veí; un bon xic eixelebrat, va fer mans i mànigues per adquirir també una granada que, un dia d'hivern, tot cononent-la fatalment amb una pinya, va tirar a l'estufa roent de casa seva. El que va succeir després, ja no hi va haver ningú del poble que ho pogués contar: per concatenació de l'ona expansiva, van començar a explotar, una darrera l'altra, totes les cases del poble. Només un vell, pocs moments abans de morir, va llançar a l'aire aquest pensament: «Tots havíem pres partit, però en realitat cap de nosaltres no va fer res per la pau, i ara ja és massa tard...»

M'ha fet arribar aquesta paràbola una lectora de Manlleu. La signa Delicada Baeza, que, com els quatre-cents milions d'europeus que s'han manifestat fa poc, deu ser un «ingenu», un «còmplice de Moscou», i ja tenim resolt el problema de consciència. Encara que l'autor d'aquesta paràbola sigui l'arquebisbe de Valladolid.

Josep M. Espinàs

LA PARTIDA

Alfredo Amestoy sol publicar unes «cartes apòcrifes» a la revista «Inter-viu». Ara n'ha redactat una de suposadament enviada pel president Felipe González al seu col·lega socialista portugués Mário Soares.

Amestoy fa que González proposi un intercanvi a Soares: «tu m'envies aquest 26 per cent de portuguesos que segons l'enquesta de l'«Expresso» han manifestat el desig de ser espanyols, i jo t'envio els gallecs, els bascs i els catalans que no volen ser espanyols». Per si Garaikoetxea no hi estigués d'acord, «sempre tenim la possibilitat de parlar amb Mitterrand i canviar-li bascos per corsos. Que els corsos no volen ser espanyols? No és problema. Tu instal·les els corsos a Madeira, traslladem portuguesos a Còrsega i, a Craxi, jo li resolc el problema de l'Alto Adigio permetent a aquests alpins que s'instal·lin a les muntanyes d'Euskadi». «T'adones del que podem fer els socialistes? Podem aconseguir, finalment, una Europa feliç! I posats a canviar, podem canviar fins i tot el mapa d'Europa... Cosa que no van aconseguir ni Hitler ni Napoleó...»

(Diguem de passada que no és veritat que Hitler no aconseguís de canviar el mapa d'Europa.)

Inicià una guerra amb la intenció de canviar el mapa europeu d'una determinada manera, i fracassà; però és ben cert que la derrota de Hitler provocà unes greus modificacions del mapa, de les quals és responsable com a provocador: la partició d'Alemanya en dos Estats, altres canvis de fronteres a l'Europa centronoriental, divisió d'Europa entre Est i Oest...).

La falsa carta de Felipe González a Soares amaga, sota la intenció de «fer broma», una veritat: que des de les esferes d'alguns poders estatals s'ha defensat sovint el dret de «jugar» amb els pobles i les nacions. Amestoy ho presenta com una «fantasia» sense adonar-se que és una caricatura d'una realitat. Que hi ha catalans, gallecs i bascos que no volen ser espanyols? Ja ho tenim, fem-los portuguesos. Que no volen ser portuguesos? Fem-los subdits de França i enviem-los a Còrsega. Que els corsos no volen ser francesos? Això rai, els convertim en espanyols, i si s'hi oposen els instal·lem a l'illa de Madeira.

Les «nostres» cartes, doncs, només serveixen perquè els altres facin la «seva» partida.

Hi ha una patologia antidemocràtica —que no és només estatal, sinó social, i no exclusivament espanyola— que es caracteritza per la voluntat de «fer-nos» obligatòriament d'aquí o d'allà. En comptes de deixar-nos «ser».

Nota de protocol

Ara que no es parla d'aquest tema, he observat que quan el president de la Generalitat és entrevistat per la televisió des de Madrid sovint li diuen «senyor Pujob». Quan s'adrecen a Felipe González no el tracten pas de «señor González», sinó de «señor Presidente». És una diferència significativament negativa de valoració. Suggerixo la necessitat d'exigir el tracte políticament correcte.

Josep M. Espinàs

El darrer crit-en bosses i articles en pell

CURTITS

Avinguda Nacional
devora

HOTEL TOKIO

EL TORO

STEAK HOUSE

Avda. Cán Pastilla, 102

SEAT

Rubí Automóviles Lluçmajor, S.A.

A S'Arenal: Exposició i venda.
Carrer Terral, no. 4
Devora el Club Nautic.

A Lluçmajor: Exposició, venda i reparació.
Carretera Arenal s/n Tel. 660234

CARNISSERIA PLAÇA

XARÇUTERIA I FORMATGERIA

PLACA DE LA REINA MARIA CRISTINA, 1
S'ARENAL DE MALLORCA

EL CLUB DE FUTBOL FERRIOLENC

Infantils.

Aquesta temporada que no fa molt ha començat, el Ferriolenc hi participa amb els següents equips:

ALEVINS: un equip molt jove, amb grans esperances aquesta temporada, però amb un inconvenient; li falten partits, els falta conèixer-se entre sí.

INFANTIL: un equip un poc més compacte que els alevins. Les seves línies més fortes són la defensa i la línia mitja.

JUVENILS: amb aquest equip s'ha

cercat la possibilitat de pujar de categoria amb l'ajuda de nous fitxages.

AMATEURS: un conjunt que va a tota. Un equip que s'enten molt. Potser és l'equip mallorquí amb més oriunds, fins i tot l'entrador és argentí.

Amb una paraula, el Club Ferriolenc cerca glories passades. Per això, cerca noves figures dins el planter.

CLUB TRAMUNTANA

Alevins.

Santi, extrem esquerra infantil.

De fora vila tothom en /menja,
i de fora vila tothom en /fuig.
I als que hi queden i tre- /ballen la terra
¿pot algú negar-los el dret /a una vida digna
o al pa que tanta suor les /costa...?

SEAT

Agent oficial no. 0523

FRAU Automòviles

Compra-venda automòvils usats

Exposició:

Avingda. del Cid, 84

Tallers:

Rocinante, 18

Informació i venda: Rocinante, 22. Tel. 241947
SON FERRIOL

OFERTA COTXES D'OCASIÓ

Fort Taunus PM-S. PTS: 800.000

Fort Capri PM-T. PTS: 1.100.000

Seat 127 PM-T PTS: 250.000.

R 12 PM-P PTS. 365.000

Seat Fura PM-W PTS. 350.000

R5 PM-T 360.000

Ritmo Cromo PM-V. PTS 700.000

Mehari PM-U PTS 250.000

Fort Fiesta PM-T PTS 330.000

Seat Panda PM-T. PTS. 260.000

Talbot 150 PM-T PTS. 390.000

Seat 131 Diesel Perkins PM-S PTS 590.000

Ritme 65 PM-T PTS. 370.000.

CASA MORA

Articles de ferreria

CORRETGES I VERGUES DE PERSIANA

Reixats i barreres

☎ 27 04 58

C/. Rocinante, 28 -

SON FERRIOL

**ESCOLA DE KARATE-
TENSIN**

**INFANTIL-ADULTS
JAZZ-GIMNASTICA
DE MANTENIMENT**

**CARRER DUC DE RUBI, 3 TEL. 273126
SON FERRIOL**

PRIMER CROSS SON FERRIOL '83

Pel proper dia 20 de novembre ha prevista una carrera atlètica a Son Ferriol. Se dirà I CROSS SON FERRIOL '83. Organitzen el Club d'Atletisme Hermes juntament amb el Grup Tramuntana que se troba al carrer Blatera al costat de ca ses monges, els dimart i dijous entre les

nou i les deu del vespre a partir del dia 3 d'aquest mes de novembre.

GRUP TRAMUNTANA

SON FERRIOL

SON FERRIOL: ASSEMBLEA DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

S'ESTUDIA EL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA

L'Associació de Veïns "Sant Antoni Abat" de Son Ferriol, va celebrar el dijous, 27 d'octubre, assemblea general extraordinària. Després de la lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior es va passar a l'informe que el president, en Pere Bibiloni, va fer de les activitats de l'associació en aquests darrers mesos. Cal destacar entre aquestes activitats la col·laboració de l'entitat en els homenatges a Maria Capellà, a Sor Patrocini, amb la junta de la Lluita Contra el Càncer i amb l'organització de la Festa Folklòrica. S'ha aconseguit la col·laboració d'unes engronsadores a la plaça vigilància de la Policia Nacional, i sobretot la construcció i inauguració del nou dispensari i l'organització de la Festa del Pedal. Es va fer també un homenatge a la tercera edat.

Va dir també el president que continuen les gestions per a la instal·lació

de semàfors als creuers de Ca'n Tunis i Sa Creu Vermella i per a que siguin destinats un pediatra i un altre metge de medicina general a Son Ferriol. Amb dues coses pareix que estaran resoltes a principis del 84.

Es va informar que a la mateixa hora al plé de l'Ajuntament s'aprovava l'obra d'asfaltat de la barriada amb un import total d'uns tres-cents vintidós milions de pessetes, que ha passat a informació pública.

Llavors es va passar a

informar de la repercussió que pot tenir per a Son Ferriol el Pla General d'Ordenació Urbana, amb la limitació de la construcció que comporta. Es va acordar nomenar una comissió tècnica perquè estudiï a fons el projecte i convidar el regidor senyor Carbonero perquè informi els veïnats en una pròxima assemblea.

L'assistència de socis no va ésser molt nombrosa, tot i que els temes a discutir eren de gran importància.

JOAN CANYELLES

'VULL ARRIBAR A LA PERFECCIÓ DE LA REALITAT'

GRAN EXIT DE LA PINTORA CATI AGUILÓ A LA FIRA DE LLUCMAJOR

Aprofitant les fires, la gran festa de Llucmajor, Cati Aguiló, una pintora del poble, que comença a ésser important, ha tornat a mostrar al públic la seva obra.

—Era la meua segona exposició individual. La primera va ser l'any passat també per Sa Fira. Em va anar tan bé que em vaig decidir a tornar-hi.

—I com ha anat enguany?

—Encara millor. He tingut molt bona crítica i molt de públic. Ha estat més del que m'esperava i del que podia desitjar. Tot d'una es va vendre tot i a més em feren molts d'encàrrecs. N'estic molt contenta per una part, però per altra em sap greu perquè no podré exposar en el Dijous Bo. M'he quedat sense obra. La pròxima mostra ja haurà de ser per Pasqua o a l'estiu.

—Quantes obres presentaves?

—Trenta cinc retrats, la resta eren paisatges, sobretot marines i molins. També alguns animals i flors. Vint-i-quatre olis i sis carbons.

—No és molta diversitat?

—Jo crec que no. Pint les coses que m'agraden en un moment concret. Prefereix els retrats, m'encanta la figura humana, i els faig normalment per encàrrec, però els altres temes, perquè són més fàcils, em distreuen i em relaxen.

—Amb quin temps ho has preparat?

—Aquest darrer mig any només he treballat pen-

sant en Sa Fira, dedicant-m'hi quasi totalment. Treball a un negoci familiar y puc deixar sempre que vull. Això és un gran avantatge.

—Podries viure només pintant?

—Si sempre tengués tanta feina com aquest darrer any, és segur que sí. Quasi es pot dir que no puc atendre tota la feina que em comanen.

—I la teua família, què hi diu a tot això?

—N'estan molt contents. Es pot ben dir que si pint, és gràcies als meus pares, que ja de petita

m'enviaren a classe de dibuix. En Gaspar, el meu promès, també m'anima constantment i m'ajuda molt.

—Supòs que continues estudiant...

—Sí, a l'escola de Xim Torrents, encara que aquests darrers mesos no hi he pogut anar, però en haver sortit d'aquest bull hi tornaré.

—Com és la teua pintura?

—Completament realista, molt dibuixada, i de traços fins. A mi sempre m'ha agradat el dibuix, que és la base de la pintura. Aquest estil em satisfà plenament com a artista, i, a més, al públic l'agrada. El meu anhel és arribar a la perfecció de la realitat. Ja sé que no es pot aconseguir totalment, però el fet de no arribar mai a la meta és necessari per a un artista, així sempre té afany de superació.

Així pensa Cati Aguiló, una artista amb un present esplendorós, i un futur millor encara. I ja ho sabeu si voleu quadres seus haureu d'esperar un poc... ara els ha acabat.

JOAN CANYELLES

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MUSICA DE PIANO

C/ Joaquín Verdagué, 12
Arenal Tel. 26 67 21

飯 DEVANT EL BALNEARI 店

MARRATXÍ

HA NASCUT L'OBRA CULTURAL BALEAR

“NAIXEM PER NECESSITAT DEVANT LA PARALISI DE LES JERARQUIES OFICIALS”

El dimartí dia 21 del passat mes d'octubre se va celebrar a Ca Ses Monges del Pla de Na Tesa, la presentació a la premsa de l'Obra Cultural de Marratxí. En Vicens Sastre de Sa Cabaneta és el president, Na Margarida Thomàs del Pont D'Inca és la secretaria, En Bernat Sureda del Pla de Na Tesa, Na Maria Fierro de Sa Cabaneta, En Guillem Ramis del Pont d'Inca, N'Antoni Bauzá i n'Antoni Costa són els vocals.

Les primeres activitats a realitzar per la recent nascuda OCB, seràn la captació de socis i la iniciació de classes i cursets de català.

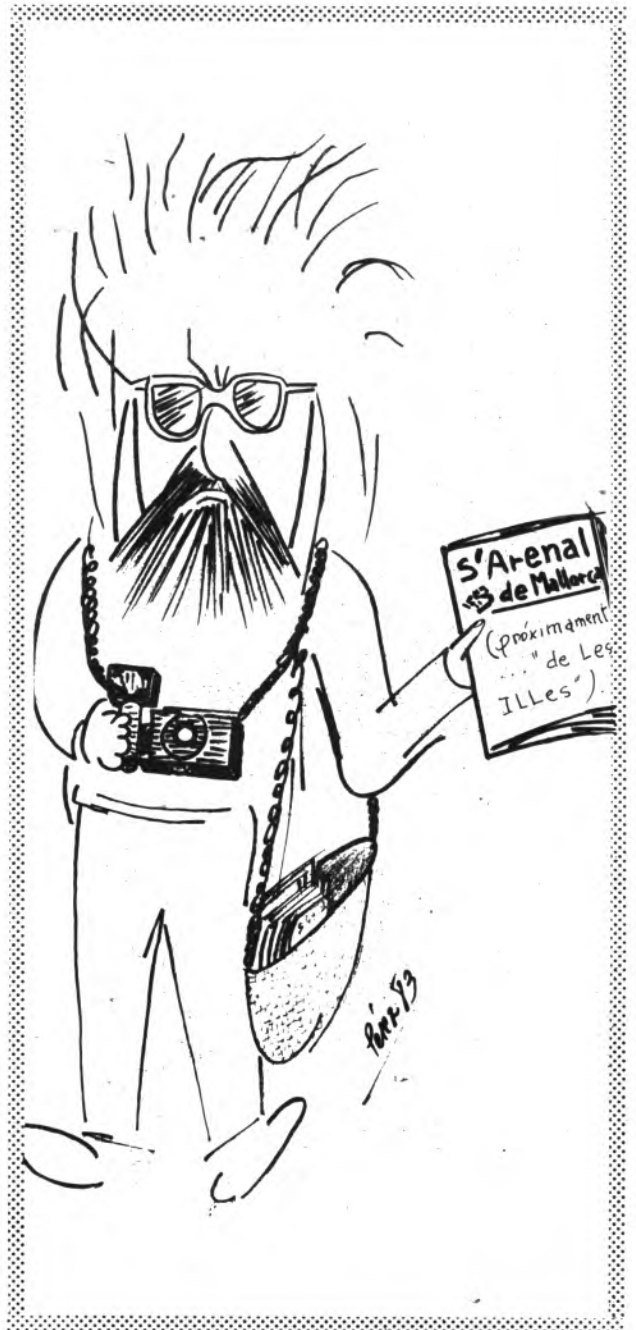
El president, Vicens Sastre va manifestar que davant la paràlisi de les agrupacions i jerarquies oficials a tot allò que sia cultura, ha surgit dins el terme de Marratxí aquesta delegació de l'OCB que, tratarà primordialment de revaloritzar la nostra cultura. D'Aquesta manera a mig i llarg plaç hi ha previst entre altres activitats realitzar excursions, parti-

cipació a les festes populars, organització de debats damunt temes d'actualitat (Es Trenc, Sa Dragonera...) conferències, cinema, tallers (dibuix, ceràmica, etc.), cicloturisme, creació d'una biblioteca, teatre, campanyes de normalització lingüística, cartells, notificacions, secció didàctica (com un servici destinat a que els nins coneixquin la seva realitat cultural...)

Demanat el president si després del fracàs en quan a actes i activitats de les AA.VV., se veien animats a que no ocorris lo mateix, la contestació fou "sortim d'un fet més positiu, les AA.VV. sortiren per afrontar una problemàtica molt concreta. Noltros sortim per afrontar una realitat, la cultural que és més ampla. l'OCB a altres pobles té una força increïble i està duent a terme actes de gran valua.

En Mateu J. Florit, director de S'ARENAL DE MALLORCA, va puntualitzar "és molt necessària aquesta OCB, perquè l'Ajuntament està estancat. Estàn aturats perquè probablement no hi ha una OCB que els recordi moltes coses, entre elles la normalització lingüística.

XISCO BUSQUETS

Membres de l'OCB de Marratxí el dia de la seva presentació a la premsa.

Passejar pels carrers de Sa Cabaneta o Portol, és tornar als pitjors temps de la dictadura amb "Las Calles" dedicades als principals "golpistas" i als seus "heroes". Al Pla de Na Tesa, hi hem pogut veure un dels pocs carrers retolats així com cal, del terme de Marratxí.

ELS PARES NO ESTAN CONFORMES

Dins el cafè La Unió de Sa Cabaneta hi trobam en Miquel Garau, empleat de l'Ajuntament.

En Miquel té 5 fills, 3 d'ells en edat escolar i se queixa de que cada any s'ha de gastar 15.000 pessetes en llibres pels seus fills, i això que diuen que l'escola és gratuïta. Si els llibres de l'any passat servissin per enguany, s'estalviarien molts de doblers, en el meu cas amb el mateix llibre hi haguessin pogut estudiar els meus 5 fills. A més els llibres, els haurien de vendre els llibreters i no els mestre com fan ara. A la nostra pregunta de si cobra de la seguretat social pels nins, en Miquel Garau diu que si, però que no cobra lo suficient per comprar els llibres necessaris pels seus nins que van a escola.

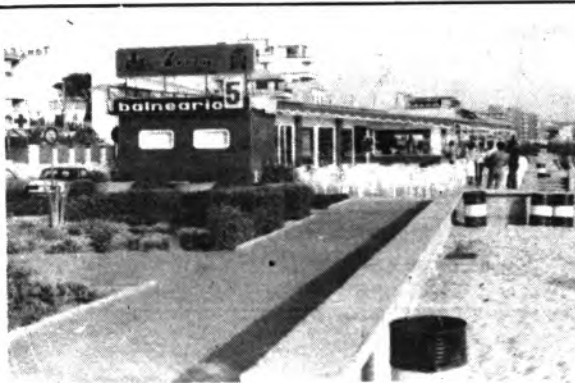
Airoa com la blusa que se treu: Regine.

Molts són els nins i nines de la nostra comarca que van a aprendre kàrateg al Coll den Rebassa. Aprenen defensa personal, aprenen a conviure i a controlar la seva agressivitat... aprenen coses bones que els ajudaràn a ser ciutadans així com cal el dia de demà.

Les senyores també practiquen la gimnàstica rítmica i de manteniment al gimnàs del Coll den Rebassa. Gimnàstica que les conservarà belles, estil·lizades i en plena salut física i mental fins que sien padrines i repadrines. A S'Arenal i a Portol comencen a aquests dies els cursos de gimnàstica per a senyores. Endavant, que aquest i no altre és el secret de l'eterna joventut.

El personal dels balnearis de la Platja de S'Arenal, agraeixen la bona acollida que els ciutadans, llumajors i arenalers els dispensen.
Sempre al vostre servei.

LA DIRECCIÓ

C/. Platón, 16
Tels. 41 89 51 - 41 89 15

Son Ferriol

**EL GIMNASTA CHONG-MA II
DE LA PLAÇA DE SANT MARINO, 6
DEL COLL D'EN REBASSA**

Us ofereix les seves activitats
Taekwondo (Kàrateg Corea)
Gimnàstica Rítmica - Ballet Gimnàstica Aerobic -
Gimnàstica Femenina - Sala de Pesos
Us esperam... Tel. 267994. Domingo Pelaez.

PERRUQUERIA MAICA
CONTE DE TENDILLA, 211 ES FIGUERAL

ADREÇOS DE TAULA-LLENCERIA
BRODATS
PARAMENTS-FLASSADES I
ENCARRECS

Brodats JIM
Antonia Catalá

Exercit Espanyol, 3
Telèfon 263819 S'ARENAL DE MALLORCA

**LASSER
ELECTRONICA**

INSTAL·LACIONS I SERVICI TECNIC
Circuïts tancats TV, porters automàtics, antenes, imatge, so i telecomunicació.
A Ciutat, Escultor Galmés, 10-D Tel. 253190.
A S'Arenal, Salut, 9. Tel. 266357.

Els balladors del Pla de Na Tesa, participaren dissabte passat al concurs LA FAMA A TRAVÉS DEL FORO DE MALLORCA. Foren molt aplaudits i, tengueren molts de vots, no és estrany ja que mig poble omplia la discoteca Bruixes con actuaren.

SUBMARÍ GROC

A la Vila on he nascut
hi vivia un nauxer amic
I sa vida hem conegut
en el país dels submarins.
Cap al sol prenguérem rumb,
cercant el mar maragdí.
Davall ones hem viscut
dins el nostre submarí.

Vivim plegats dins un submarí groc,
dins un submarí groc,
dins un submarí groc.

Vivim plegats dins un submarí groc,
dins un submarí groc,
dins un submarí groc.

I els amics tots embarcats,
i altres que vivim veïnats.

La banda ja va tocant.

Vivim plegats dins un submarí groc,
dins un submarí groc,
dins un submarí groc.

Vivim plegats dins un submarí groc,
dins un submarí groc,
dins un submarí groc.

Com a reis aquí vivim.

Tot quant volem, aquí ho tenim.

Un cel tot blau, mar maragdí,
dins el nostre
submarí.

YELLOW SUBMARINE

In the town where I was born,
lived a man who sailed to sea.
And he told us of his life
in the land of submarines.
So we sailed up to the Sun
till we found the sea of green.
And we lived beneath the waves
in our yellow submarine.

We all live in a yellow submarine,
yellow submarine,
yellow submarine.

We all live in a yellow submarine,
yellow submarine,
yellow submarine.

And our friends are all on board,
many more of them live next door.
And the band begins to play.

We all live in a yellow submarine,
yellow submarine,
yellow submarine.

We all live in a yellow submarine,
yellow submarine,
yellow submarine.

As we live a life of ease.

Ev'ryone of us has all we need.

Sky of blue and sea of green
in our yellow submarine.

Ca'n Verdera

LA MEVA DARRERA
VOLUNTAT ES QUE ME
MENGIN A CA'N VERDERA

CUINA MALLORQUINA GRAELLA-GRILL

Carrer Parcelas, 102
Les Meravelles de S'Arenal
Devant el Balneari 5
Obert només els vespres.

Els alumnes de primer, segon y tercer de Sa Cabaneta i Portol van a l'escola vella de Portol. Encantats posen per a la nostra càmera. Saben que sortiran damunt el diari. Als nins els agrada sortir damunt el diari... i als grans.

LAS MARAVILLAS

LLOGUER DE COTXES CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

Pinsos y cereals
Productes agrícoles i
servici de veterinari
Dissabtes obert.

Carrer Castillejos, 24.
Tel. 260846.
COLL DEN REBA-
SSA.

FOTO-CINE-ESTUDI

Kamal

Fotocòpies a l'acte
Reportatges foto-cine
Carnets color
Industrial
Publicitària
Material fotogràfic
Servei de revelat
per a l'aficionat
Camí de les Meravelles

Tel. 269416
S'ARENAL DE
MALLORCA

CLUB D'ESCATS LA UNIÓN DE MARRATXÍ

Els dissabtes a partir de les 4,30 fins a les 7,30 o les vuit se juguen al Casino La Unió de Sa Cabaneta les competicions d'escats dels equips federats que a Marratxí són tres, tots a la categoria segona. El grup A està format pels jugadors que segueixen: Sirera, Martínez, Romera i Calvo.

El grup B, juga de Tauler: Manola, Barceló, Jordiet i Vazquez.

Al grup C està integrat per, Sirera, Sirera, Trillo i Franco.

El Grup A va segon a la classificació general, el grup B en setè lloc i el grup C va el darrer de la classificació.

N'Enric Sirera, el vicepresident del Club, des d'aquestes pàgines vol fer una cridada a tota la població del terme de Marratxí a fi de que se doni compte de la importància que té la creació d'aquest Club i que s'apuntin com a socis o com a jugadors. Ara només hi ha una dona i tres nins. Qualsevol persona de l'edat i sexe que sia hi serà benvinguda, diu n'Enric Sirera.

TORCUDES NUMEROSAS BARRES METALQUES A LA BARDISSA QUE SE CONSTRUEIX ENTORN DE L'AEROPORT

VANDALISME A SON BONET

Ha tornat a començar el conflicte que enfronta als veïnats del Pla de Na Tesa i els del Pont d'Inca amb les autoritats militars de l'aeroport de Son Bonet. Aquests darrers dies han aparegut torcudes nombroses barres metàliques a la bardissa que envolta el camp de vol. Les obres començaren fe devers un més— des de les planes de S'ARENAL varem donar la notícia, i la queixa dels veïnats qui en aquest cas no estan tots d'acord. Mentres que als uns els agradaria que l'aeroport fos traslladat a un altre indret de Mallorca a fi de que els dos nuclis de població que ara divideix se poguessin ajuntar, els altres estan ben contents que la barrera artificial que representa impedeixqui que el Pont d'Inca arribi a formar un sol poble amb el Pla de Na Tesa.

El problema de l'aeroport de Son Bonet, més concretament del Pont d'Inca i del Pla de Na Tesa que depenen de Marratxí, ve de lluny. Des de finals del segle passat l'exèrcit es feu seus uns terrenys de la que era finca de Son Bonet. Hi va haver moviment de tropes vers la Gran Guerra del 14. Alguns anys després es feren les primeres edificacions per allotjar una unitat de la tropa d'enginyers. Ja en aquella època començaren les primeres friccions entre l'exèrcit i els habitants dels dos llogarets. Hem de tenir en compte que per anar des del Pla de Na Tesa fins al Pont d'Inca el camí més curt i pràctic és el que travessa Son Bonet. Quant la unitat d'enginyers va aixecar la primera enreixada, aquesta durà pocs dies degut a l'acció de la gent del poble. Poc després de l'inici de la guerra civil els militars expropiaren encara més corteres de terra. Els habitants

de la zona no podien atravesar d'una banda a l'altra.

Posteriorment es va obrir una carretera des del Pont fins al Pla passant per la carretera d'Inca. De totes maneres la solució no agradà del tot als habitants de la zona. Hem de tenir en compte que a la carretera d'Inca hi ha molt de trànsit i la majoria dels viants que es desplacen des del Pla fins al Pont són allots que van a escola. Per altra banda, són molts

els veïns que utilitzen un vell camí que va des de Ca'n Curt a Ca'n Frontera el qual passa pels terrenys destinats a la segona pista de l'aeroport.

De totes maneres, encara que aquestes destrosses manifesten la voluntat d'una part de la població afectada, aquest no és el camí. Són les autoritats municipals les qui han de dialogar amb les estatals si troben que el camp

d'aviació els fa nosa, que certament en fa.

No és gens agradable tenir avionetes en vols rasants damunt les cases. El pas natural entre el Pla de Na Tesa i el Pont d'Inca, tampoc s'hauria de tancar. Són els més petits els principals afectats ja que ells no tenen cotxes per anar a l'escola i anar-hi en bicicleta per la carretera pot ser més que perillós.

Un contenciós, que ha de trobar una sortida civilitzada.

S'arenal
de Mallorca

Telèfon 265005

ESBERTADES ESPORTIVES

COL.LABORACIÓ D'ASSEGURANCES MARE NOSTRUM-ARENAL

L'Unió Deportiva S'Arenal rebé un testimoni de simpatia i homenatge d'uns pasats a l'hotel San Diego. El propietari Pere Canals Morro, per altre part uns dels directius fundadors del club l'any 1970, convidà a sopar a las plantillas de jugadors del S'Arenal y el Parroquia S'Arenal-Lactancia juntament amb els directius i entrenadors.

Fou una vetllada alegre, tot un ambient agradable i al final se brindà per els triomfos de cada equip.

Sánchez Pérez triunfà a la carrera "Arenal-Llucmajor" de fa dues setmanes. Organitzà el "Club Peñalver-Aspe" y coordinà la major part de treball en Josep Peñalver Nieto, industrial i atleta apart de tot "el fandango" que posa en funcionament.

A l'arribada davant el "Casino La Vila" es feu entrega de premis, Estaven el batle Antoni Zanoque, tinent de batle Miguel Manresa i regidor Sebastià Artigues entre altres persones. Las citadas autoritats i els mateixos donants de trofeus i medallas les entregaren als respectius guanyadors.

Es contà amb el servei d'ambulancia durant tota la prova baix la conducció de Jeroni Feerrer, duent d'ajudant el popular Damiànet Fiol.

Pel mes de març s'anuncia la "Prova Cross Internacional 'Platja de Palma'". També baix organització del "Club Peñalver Aspe".

Es contarà amb l'important ajuda econòmica del Consell Insular de Mallorca.

Per cert, per participar a la carrera "Cent quilòmetres de Santander" fa poc més de una mesada, el Consell concedí una ajuda al club mallorquí arenaler de cent vint i cinc mil pessetas. Una cosa que està bastant bé. ¿No dirà en Peñalver que aquesta vegada no li han ajudat?

Plantilla del S'Arenal de l'any 1979 (Foto Tur).

En Toni Gelabert, corredor llucmajorer feu una gran carrera a Santander. A Llucmajor que tenia la gran il·lusió a triunfar en la "Arenal-Llucmajor" també aconseguí una bona marca i arribar dins el primers classificats i fins i tot aguantà un trofeu. Però esser primer no. ¿Serà l'any qui vé atlot!

Joan Garcías Durán, ex-jugador de l'Espanya de Llucmajor, Binisalem, Santanyi i ex-entrenador també d'un parell d'equips futbolers, retirat fa ja cosa de vuit anys de tota activitat deportiva delicat de salut, es troba ara més malament de cada dia. Desitjam al nostre amic deportista Joan Garcías

una recuperació a la seva delicada salut.

Una de les formacions de l'Espanya llucmajorer a III Nacional en que jugava en Juanito Garcías era Ropero; Agulló I, Puigserver, Agulló II; Llompert, Puigserver II; Muñoz, Barceló, Parés, GARCÍAS, Obrador.

En Mateu Canals fa anys que ja hauria d'haver estat nombrat president de la Federació Balear de Ciclisme. En Mateu es tot dinamisme i ganas de fer coses importants. Recorden algunes de las carreres per ell programades amb caràcter internacional. Es un home

d'empenta, com diuen al meu poble.

Ara en Mateu ha escrit uns articles o ha fetes declaracions sobre un assumpte d'en Guiem Timoner, "l'ex-campeonísim". I es ben ver que el germà petit de n'Andreu Canals (e.p.d.) es un expert amb ciclisme.

¿Quen el foram president de la Federació Balear de Ciclisme?

¡Ben prest! se m'ha contestat.

"Alerta que en Serra 'Blahi' serà mal de desbancar", vai dir jo.

"Torres més grosses han caigudes" em varen contestar.

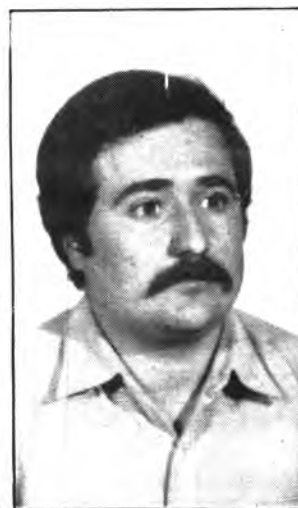
I consti que no he parlat amb en Canals.

L'Unió Esportiva S'Arenal empatà fora casa. Un a un a Bunyola jugant contra el Juventud.

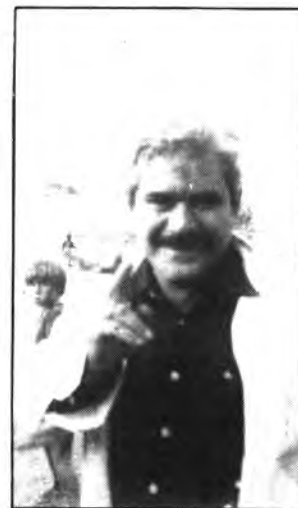
Tothom espera que es jugarà la lligueta d'ascens. ¡Però després perd punts dins el "Camp Roses". Es molt fotut...

Noltros tenim plena confiança amb la plantilla arenalera.

¿I del Brasilia, qué? El Brasilia segueix lluitant dins II Regional. En Toni Pastor el seu president està tot animat. ¿Conseguirà el Brasilia l'ascens a Primera Regional aquesta temporada? Veuren, està molt costat amunt la cosa...

Joan Llompert, entrenador del Lactancia (Foto Quintín).

Antoni Marí Llitra, ara mesclat en petanca.

Els que duen una bona temporada de victorias son els juvenils de II Divisió, P. Arenal. Un equipet molt apanyat i que de cada dia té més simpatizants.

Juan Díaz, el bon extrem ha tornat a jugar amb l'equip que ara presideix en Vicenç Mateu Grau.

Molt bon reforç aquest Joan Díaz.

Abans tornaren també en Damià Sastre y en Salas. "Las aguas vuelven a su cauce" digué un home molt tranquil.

I fins la venidera quinzena estimats amics.

SBERT

PER A TOTA CASTA D'ASSEGURANCES

Recordi:

MARE NOSTRUM (Agencia Urbana S'Arenal).

Assegurances de vila, incendis, robatoris, responsabilitat civil, automòbils, embarcacions... tots els serveis d'assegurances actualment al mercat.

Carrer Berga, 50. Tel. 265374
S'ARENAL DE MALLORCA

Joan Garcías, una institució futbolística (Foto Sbert).

Floisteria

IKEBANA

SERVICI I DECORACIÓ A DOMICILI
SERVICI INTERFLORA

Avda. Nacional, 19
Tel. 26 66 68 S'ARENAL DE MALLORCA

TALLERES MILLAS

SERVICI OFICIAL CITROËN

EXPOSICIO I VENDA
C/. GUASP, 7. TEL. 260590.
COLL D'EN REBASSA

CITROËN ▲ - BX 14E - BX 14RE - BX 16RS - BX 16TRS

SON SARDINA

AGRUPAMENT ESCOLTA FONERS

Un dissabte horabaixa qualsevol se poden trobar al primer pis d'un vell casal al centre del poble: són els llops, rangers i pioners de l'Agrupament Escolta Foners de Son Sardina.

Els trobam en plena activitat, els pioners organitzen les paperetes per una rifa, els rangers fan treballs manuals, els llops escolten atentament les instruccions que les dona el cap de l'Agrupament i el cap de la seva secció; aprenen a vendre les paperetes de la Loteria de Nadal, amb la ganancia de les quals podran fer moltes activitats.

A la cap d'Agrupament, que és na Margarida Cloquell, —germana de l'amo dels autobussos d'aquest nom,— li demanam com funciona aquesta agrupació.

—Mira, tenim el Consell d'Agrupament del que formen part el Consiliari, en el nostre cas Monssen Felip Guasp, rector de la nostra parròquia, jo que som el cap de l'Agrupament, na Joana Maria Riutort i en Vicens Tur són els caps dels Llops, ara en tenim 11 de llops, na Francesca Crespi i en Xisco Canyelles són els caps dels Rangers que és el grup més nombrós amb 21 membres i, els Pioners que són 5 estan comandants per

Tomàs Balaguer i en Tomeu Verd. Lo ideal seria tenir grups de 24, pero no hi arriban, sobretot amb els mes grans.

—Dins el Consell de l'agrupament també hi tenim dos pares, amb veu i vot, ells també fan feina ajudant a la agrupació.

—Que és que aprenen els nins i nines dins el vostre Grup Escolta?

—Aprenen a viure i a conivire. Els ensenyam a conixer i estimar el país on ha de viure, en el nostre cas Mallorca. Els ensenyam a estimar la nostre llengua, els nostres costums i tradicions, la nostra natura, tot allò que es nostre. També els ensenyam a conixer i estimar a Deu, els ensenyam a veure a Deu dins els seus jocs, dins la natura, per tot arreu.

—Quines activitats teniu projectades de cara a l'Hivern?

—Organitzaren el Nadal Escolta, potser els Reis Màgics i els fogarons de Sant Sebastià. De cara a la primavera, el nostre costum és fer excursions, una cada més a diferents indrets de Mallorca conjuntament amb els altres grups del Moviment Escolta Confessional. També feim la festa de Sant Jordi, —el nostre patró—, el dia del llibre i de la rosa.

AL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÓNOMA: ES POSIBLE SALVAR ES TRENC

Excm. Sr.: Essent la natura una eina bàsica de la nostra educació escolta, el coneixement, el respecte i la protecció de la mateixa són principis irrenunciabls dins el nostre Moviment. per això, veim amb preocupació i no podem acceptar la destrucció dels darrers arenals verges que resten a Mallorca, i voldríem fer-vos arribar la nostra absoluta

oposició al projecte d'urbanització d'Es Trenc. I deim «Es Trenc», sense oblidar que altres indrets de la nostra illa sofreixen idèntic procés de degradació: Cala S'Almonia, Cala Mondragó, Port Esportiu de Portals Nous, pràcticament tota la badia d'Alcúdia, i altres.

Ens sap més greu quan, aquesta vegada, la decisió no ve d'un centralisme que

hem hagut de suportar i contra el que hem lluitat en la mesura de les nostres forces, sinó que procedeix d'un govern autònom de qui esperàvem, a la fi, més sensibilitat cap als valors naturals de la nostra terra.

Escrivim això, no per re- criminar, sinó perquè tenim esperança i estam convençuts que encara és possible salvar Es Trenc i, en gene-

ral, el paisatge mallorquí, i que escoltareu la demanda dels vostres ciutadans i rectificareu amb seny una decisió desencertada.

Sempre a punt per la causa de fer país, vos saludam amb tot respecte.

ELVIRA BONNIN
Delegada Diocesana
d'Escoltisme Moviment
Escolta i
Guia de Mallorca

